

родители! Тѣ бѣхъ неутѣшими. Привыкахъ много лѣкари, обаче надѣжда за спасеніе нѣмаше.—Слѣдъ тры чяса Петко испи смъртнѣ-тѣ чяшѣ.—Той умря!

Невнимателно дѣте.

Марко често стояше на трапезѣ-тѣ сами-чякъ, кога-то нѣмаше другый нѣкой. Вѣднѣждъ посѣгна да взѣме едно нѣщо, кое-то ся намѣрваше на срѣдѣ-тѣ на трапезѣ-тѣ нѣ кѣту неможя да го стигне, понеже бѣше далѣчь, турна стола. И кѣту щяше да сѣдне имаше въ рѣжѣ-тѣ си вилушкѣ; стола ся прѣтури, той падна долу и си прободи око-то. Слѣдъ кѣту прѣтѣгли най-люты болѣсти, най-тѣтне си изгуби око-то и остана за вынагы съ едно око.—Родители-тѣ нетрѣба да даватъ на дѣца-та ножовы, вилушкы и другы остры работы, съ които лѣсно можѣтъ да ся поврѣдѣтъ.

Заблѣжительно дѣте.

Стоянѣ обычяше много да чете вънѣ по поле-то и заблѣжваше съ вниманіе колко-то нѣща срѣщнеше, испытваше точно растенія-та, вошкы, дървя, камъны, животны и всичкы другы прѣдмѣты на естество-то; пыташе да научи не само имяна-та имъ, нѣ и естество-то имъ и